Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

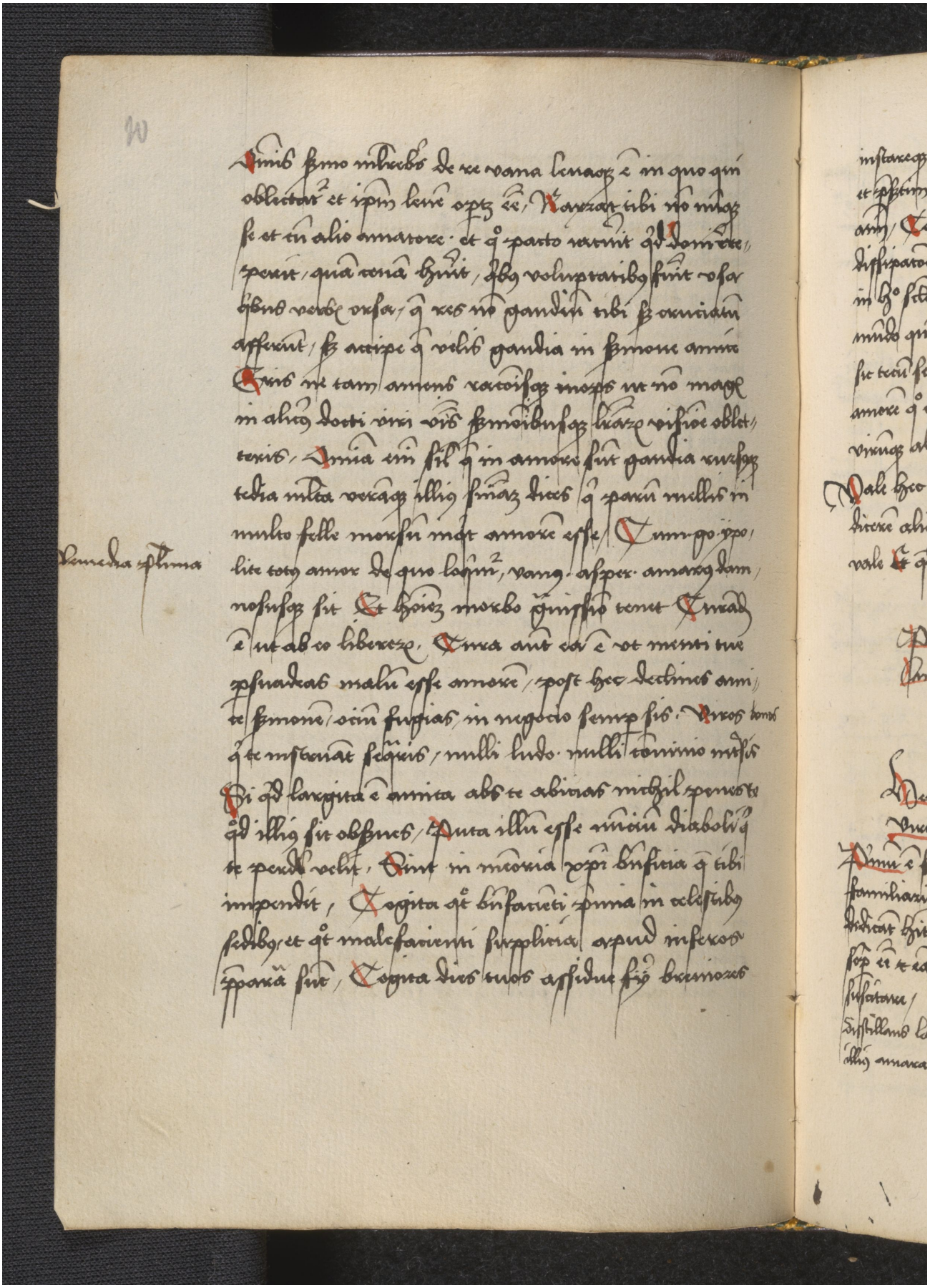

Finis sermo mihi cordi de re vana levitatis e in quo qui
oblectat et ipsum levem optat ee. Navigat tibi no magis
se et tu alio amatore. et q̃ parto vertit ad dominee
speraut, quia vana hujus, cbq voluptatibus finit osa
ebrius verbis ornata, q̃ res no gaudium tibi sz cruciatu
afferunt, sz accipe q̃ velis gaudia in sermone amicie
Quis ne tam amens vacuisq; mortis ut no magis
in aliq̃ docti viri vis sermonibusq; lectio virtuoe oblec
tetur. Omnia enim sit q̃ in amore sunt gaudia cursus
tedia multa vecatq; illig sunt dicis q̃ parum nullus in
multo felle morsu mat amore esse. Cum go ipso
lite tuq; amor de quo loqm, vanq. asper. amarq; dum
nosusq; sit. Et hoiez morbo quisq; tenet. Cura
e ut ab eo liberetq. Cura aut ea e ut mentem tue
persuadeas malu esse amore, post hec declines ami
te sermone, oim fugias, in negocio semper sis. Vinos tuos
q̃ te instruat sequeris, nulli ludo. nulli tonitrio missis
Si ad largita e amica abs te abierit nihil spernere
ad illig sit obsurdes. Nuta illu esse unicu diabolu q̃
te perdere velit. Dint in memoria xpi beneficia q̃ tibi
impendit. Cogita q̃ beneficiti prima in celestibus
sedibus, et q̃ malefacienti supplicia apud inferos
sponta sunt. Cogita dies tuos assidue sic breviores

Remedia prima